

VÖRÖS ISTVÁN

Kis próba

*A tükör elé lépek,
és kipróbálom, hogy milyen
leszek, ha majd halott.*

*A szem kimered, a
száj kitérve, de nem
érezem azt a szagot.*

Nem vagyok, de élek.

*Vagy nem élek, de
a végtelenen nem változtatok.*

*A végtelenen úgy változtatok,
ha tudom, két semmi közül
melyik nagyobb,
s ha rájuk süt a nap
a ferde fényben
melyik hogyan ragyog.*

A Mozart-elv

Vásáry Tamásnak

*Mi ez a félsz bennem
a nagyságtól? Ó semmi,
csak az árát nem szeretném
megfizetni, akármilyen az.
Ha mondjuk rólam
szól, nem bánom. Pár
év az életem végéről,
amit rádobunk a mostra,
a közeljövőre, hogy a két
idő, mint két szőnyeg
egy túlszűfolt lakásban,
fekuüdjön egymáson,
és a léptek csendesek
legyenek. De épp ez az!
Csak csendet ne! És mástól
nem fogadok el semmilyen
áldozatot. Hát fordítva? Én
miért áldoznám föl magam?
Hallottam egy zongoraművészt*

*így beszélni: Ha Mozart
visszatérésének az én eltűnésem
lenne az ára — már itt se vagyok!
Hányan vállalnák az áldozatot
egy emberiség-válogatott e módon
való összeállításáért? És nem
épp az ő hiányuk lenne
a legnagyobb veszteség?*

Az angyalkrácia

*Érzéstelenítés után a mély
álom jobban esik, mint majd a lét-
re rákövetkező fehér halál,
idő elszakadó ezüst helye,
leszármazási lánc kitört foga,
a mély álom sötét fátyla alatt
a nemlétre kapott ígéret é-
rik már, és lent a cáfolat kinő.
Összekuszált valóságcsokrot kap,
a semmi partjára aki kiül.
Gyógyul a seb, mit rád mértek, talán
jutalmul szánva azt. Jó tudni, nem vagy
akkor se, ha élsz, akkor se, ha nem.
Vagy élni akkor kezdesz el, ha már
nem vagy? De túl sok itt az ellentét,
gondolkodás túlsúlya fenyeget,
fékezd magadban ezt a rossz szokást!
Az ént ne sajnáld félredobni, mert
nem tőle függ a túlvilági lét!
Az ördögök uralma van soron,
vagy éppen angyalkrácia honol
a túlvilági hon felett, ne bánd!
Halj újra, más időt választva ki,
hiszen tudod, a nemlétből lehet
választani, ha van lelki erőd,
s ha mersz a rossztól elhúzódní ott,
ahol magát világnak deklarálja.*